

CATALUNYA NORD

joan-daniel bezsonoff

Un estiu al Voló | Aquest estiu he passat cinquanta dies més a l'hospital Sant Joan de Perpinyà i en una clínica del Voló. He enriquit el meu vocabulari amb una paraula: erisipela, del grec ερυσίπτελας, és a dir, pell roja. Aquesta estada forçada m'ha permès de recuperar una part dels diners que pagui a la meva mútua des de fa tants anys. Més seriosament, m'he pogut adonar que, en el món hospitalari, la llengua catalana és molt més present que a d'altres sectors de la Catalunya del Nord. Tant entre els malalts com entre el personal mèdic.

Els gitanos i els vells catalans de soca-rel constitueixen una proporció important a l'hospital. Per tal d'atendre millor els pacients, molts infermers dominen el català del Rosselló i sovint el parlen amb un bon accent. Alguns metges de França endins han après el nom que donem a les parts del cos per cuidar-se millor dels malalts. La nit que vaig arribar a les urgències, dos vells vora la meua llitera agonitzaven i, a l'hora de la veritat, només recordaven la llengua de la infantesa.

A l'hospital Sant Joan, àlies hospital del mariscal Jofre, he trobat alguns rètols en llengua nostra. A la meua cambra, rebia TV3, el 33, 3/24 i Esport3, així com les principals emissores del Principat.

Sense sortir de l'hospital, el caliu de la nostra llengua m'ha ajudat a trobar el sojorn més dolç, com el ric-ric d'un grill que, a revetlles de Nadal, no vol morir.

L'ALT EMPORDÀ

joan ferrerós

Acústica | Per catorzena vegada, el festival ha omplert de gent els carrers de Figueres, i de so les orelles d'indígenes i visitants. L'invent de Xavi Pascual s'ha consolidat com a fenomen d'èxit, que diuen els reporters. Aquest 2015 ha convocat 95.000 persones, 5.000 més que l'any passat: ha vingut gent, enllà de la local i provincial, fins i tot de Barcelona. Durant els quatre dies que dura s'han ofert quaranta actuacions, de les quals només sis eren de pagament, amb, enrasat, un 90 % d'ocupació. Avui que se sap comptar tot, diu que la moguda musical i social ha deixat aproximadament 1,3 milions a la ciutat, és a dir, a restauradors i hotelers —a aquests, poc: l'aficionat és més aviat jove i de pocs recursos—, i sobretot a baristes, flequers, súpers i alguna botiga. Cada acusticafillic —la dada és publicada— ha gastat a Figueres una mitjana de 17,9 euros, prou per deixar el comerç satisfet de l'efemèride, i des de l'Ajuntament també s'explica la festa des d'una perspectiva comercial: per cada euro que hi posa el consis-

tori, als calaixos urbans n'entren set. Els Amics de les Arts, Els Catarres, Mishima, Dover, Elèctrica Dharma... i el curiós experiment de posar en un escenari l'Orquestra de Cambra de l'Empordà tocant amb tres exmembres del legendari grup Sangtraüt (*heavy metal*), avui dits Los Guardians del Pont; Carles Coll n'ha fet els arranjaments, i

Quim Mandado, Joan Cardoner i Martín Rodríguez s'han lluitat en aquest imprevisible i encertat exercici d'equilibri per la corda fluixa musical.

Ja era hora | Ens hem atipat d'escriure que Figueres no pren exemple del que fa dècades practiquen a Salzburg amb Mozart i els turistes: allà asseguren

>> *Sangtraüt Simfònic, amb Quim Mandado, Los Guardians del Pont (LGP) i l'Orquestra de Cambra de l'Empordà al festival Acústica.*

ACÚSTICA